

[Statsministeren]

at kvinder og arbejdsløsheden og de store typiske kvindelige faggruppers problemer på ligestillingsfeltet er det, der må optage os.

Jeg spørger mig selv, om det er et felt, som den sociale politiske forskning har beskæftiget sig nok med, og når vi ser på Socialforskningsinstituttets forskningsopgaver indtil dette øjeblik, om den i virkeligheden ikke er nået til det stadium, hvor vi må sige, at det nu kunne være spændende at gøre status for de store grupper og for kvindernes situation på arbejdsmarkedet ud fra det ligestillingsspørgsmål, vi har til debat i dag; jeg vil i hvert fald meget gerne overveje det grundigt og måske få sat et sådant forskningsarbejde i gang igen.

Jeg synes, det var o.k. i forbindelse med fru Lilli Gyldenkildes tanke om udvalgets sammensætning, hvor der blev refereret både til arbejdsgiversiden og til de faglige organisationer, at overveje at sige, at nu giver vi så en dispensionsperiode, men at vi altså også mener det alvorligt, at efter x antal år skal vi nå nogle konkrete resultater, når udvalgene skal sammensættes og besættes igen af nyudpegede mennesker. Jeg synes, det er en spændende idé, som jeg godt ville arbejde meget konkret med.

Må jeg til fru Annette Just sige, at jeg er enig i – i det omfang fru Annette Just hører mig – at lige værd, lige løn, lige arbejde og lige rettigheder hænger sammen i en meget ubrydelig enhed, og jeg vil gerne tilslutte mig det ordvalg, der her blev anvendt.

Jeg synes, fru Charlotte Enevoldsen havde en spændende måde at fokusere på ligestillingsdebatten på. Må jeg måske nævne, da spørgsmålet om en kvindelig atomfysiker blev nævnt, at sådan en har vi jo haft. Jeg er sikker på, at vi begge – jeg har i hvert fald – har læst bogen om Madame Curie i sin tid, og typisk er det jo, at den hed netop »Madame Curie«. Havde det nu været en mandlig atomfysiker, havde der aldrig stået »Monsieur Curie«, men min pointe er egentlig den anden.

Jeg deler den spændende indgang til ligestillingsdebatten, men siger også, at selv dér, hvor stærke kvinder er nået højest på samfundets poster, hvad enten det nu er Frankrig eller Schweiz, hvor der er leveret stærke kvindelige lederskikkelser fra, er der meget tilbage at gøre på arbejdsmarkedet.

En anden ting, jeg vil nævne herhjemme fra – jeg er sikker på, at ganske mange er opmærksom derpå – er, at det ikke varer længe, inden vi får færdigudklækkede jurastuderende fra de danske universiteter at se, hvor der er flere kvinder end mænd, og jeg er sikker på, at når jeg får et brev fra Justitsministeriet om måltal og om antallet af kvinder og mænd beskæftiget i Justitsministeriet, er sagen den, at der i dag rent faktisk er flere kvindelige akademiske medarbejdere i Justitsministeriet, end der er mænd, og jeg er også sikker på, at justitsministeren ville have let ved at skrive mig et brev derom.

Apropos breve vil jeg sige til fru Charlotte Enevoldsen: Jeg har i dag fået et brev fra min gode ven landbrugs- og fiskeriministeren, hvorfra jeg med forlov vist godt kan tillade mig at citere:

»Det er i øvrigt vurderingen i departementet, at de senere års rekruttering af dygtige unge kvindelige medarbejdere vil føre til, at virkeligheden vil kunne overhale de i fællesskab med personalet opstillede målsætninger.«

Så det begynder at gå i den rigtige retning, og jeg er ekstremt opmærksom på, at sådan må det også være.

Jeg er meget glad for, at fru Charlotte Enevoldsen understregede, at amters og kommuners indsats må forstærkes. Jeg deler det synspunkt; det er fundamentalt.

Så sagde fru Lone Dybkjær, at enhver generation af kvinder må have sin måde at håndtere ligestillingsspørgsmålet på, og det leder mig frem til at sige, at jeg deler det grundsyn, at når den nuværende generation af kvinder på arbejdsmarkedet måske har en anden indgang til ligestillingsdebatten, end pionererne havde, hænger det ikke så meget sammen med, at man ikke synes, at ligestillingsarbejdet er fantastisk centralt. Det hænger nok så meget sammen med, at kvinder på arbejdsmarkedet i dag forbinder deres situation med en række konkrete problemer, der ikke nødvendigvis har med ligestilling at gøre. Det er job eller ikkejob, uddannelse eller ikkeuddannelse, godt eller dårligt arbejdsmiljø og familielivet, sådan som det blev sagt.

Jeg er derfor glad for, at citatet fra forbundsformanden også mødte anerkendelse hos fru Lone Dybkjær. Jeg husker, som det blev sagt, også den tidligere LO-formands udsagn, som